

V kominictví jsem našla volnost, říká dvaadvacetiletá Martina

Když jde dvaadvacetiletá Martina Wimmerová po ulici, sbíhají se k ní cizí lidé a chtějí si na ni sáhnout. "Všichni chtějí mít trošku toho svého štěstí," směje se dívka, která si pro svou obživu zvolila ne právě ženské povolání. Pracuje totiž jako kominice. A na ty u nás jen tak nenarazíte.

pátek 12. listopadu 2010, 11:00

Kominictví je podle Martiny povolání, kde má člověk volnost

zdroj: Stream.cz

Kominíků je v Česku málo a kominic mnohem méně než šafránu. Podle slov Martiny celkem asi pět, po střechách ale prý běhají jen dvě.

Martina ale komíny vymetá i opravuje stejně dobře jako její chlapští kolegové. O tom svědčí i fakt, že se tím živí už čtyři roky a před nedávnem si dokonce založila vlastní firmu.

Kominicí ale nechtěla být vždycky. Původně vystudovala obchodní akademii. K netradičnímu povolání ji přivedl až bývalý přítel, přesněji jeho dědeček, mistr kominický. "Ten mě všechno naučil a k tomu mě poslal na kominickou školu, abych se mohla kominictvím žít," vzpomíná mladá kominice.

Lákala ji volnost a romantika

Na "umouněném" povolání ji prý nejvíce lákala možnost být "paní vlastního času". A to prý kominici jsou. A navíc, kdo jiný si může každý den užívat tak úžasný a pokaždé jiný výhled? K tomu vítr ve vlasech a ať nikdo neříká, že v kominictví není kus romantiky.

Největší legrace ale přichází, když má Martina hotovo a sestoupí z výšek zpátky na zem mezi ostatní smrtelníky. Pozorovat kolemjdoucí, kteří ji míjejí, opravdu stojí za to. Některým údivem padá čelist, když vidí v tradičním kominickém obleku ženu, jiní se začnou ohmatávat ve snaze najít na svém oblečení co nejrychleji knoflík. Ti smělejší, a není jich málo, se přijdou optat, jestli si mohou setřít sazi pro štěstí.

"Všichni mě pořád ošahávají," směje se Martina, která ale jedním dechem dodává: "Není mi to nepříjemné, je to hezké, že si lidé chtějí kousek toho štěstí pro sebe utrhnout."

hu, Novinky

